

ת"פ 54609/06/18 - מדינת ישראל נגד פראס אסמר, בהא אלדין חסונה שניהם ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54609-06-18 מדינת ישראל נ' אסמר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מתביעות ירושלים
נגד
1. פראס אסמר
2. בהא אלדין חסונה שניהם ע"י ב"כ עו"ד יעקב מצא
ועו"ד סתיו בויאנג'ו מצא
הנאשמים

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של תקיפה סתם בצוותא, לפי סעיפים 379 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בעת הרלבנטית עבד נאשם 1 כנהג הסעות עבור חברת הסעות, ובין הנאשם למתלון, ששימש אחראי על הגבייה בחברת ההסעות, נתגלע ויכוח כספי. ביום 11.4.2018 בשעת בוקר במשרדי החברה, תקפו הנאשמים את המתלון בצוותא. באותן נסיבות, אגב הוויכוח בין נאשם 1 למתלון, התקרר המתלון באגרסיביות לעבר נאשם 1 והצמיד את ראשו לעבר ראשו של נאשם 1 וזרק מסמכים לעברו. אז הגיע נאשם 2, דחף את המתלון ונאשם 1 הצטרף והיכה את המתלון באגרופים ובבעיטות. אחת מהבעיטות מצדו של נאשם 1 פגעה במתלון וגרמה לו לקבל מכה משולחן שהיה במקום.

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר, לפי יודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן ויורשעו, ויישלחו לשרות המבחן. הסינגור ביקש לבחון את שאלת ביטול ההרשעה. במסגרת הצגת ההסדר צוין כעובדה מוסכמת, כי המתלון לא הועמד לדין בגין אותו מקרה. יצוין כי הצדדים הגיעו להסדר לאחר שהערתי את הערותי במסגרת גישור, ולאחר שצפיתי בסרטון שתיעד את האירוע.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1 - מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 39, נשוי ואב לשישה ילדים. בתו הבכורה לומדת רפואה. הנאשם מפרנס יחיד. כיום עובד כסדרן בחברת הסעות. הוא מגיע מרקע נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות מזרחית

ירושלמית (תג'יהי). לאחר מכן למד לימודי תעודה בתחום האלקטרוניקה אך לא עסק בתחום. במשך שנים רבות עבד כנהג כלי רכב שונים ואף היה נהג אוטובוס עצמאי עד למשבר קורונה, אז נקלע לחובות והוא מסדירם כיום באמצעות ההוצאה לפועל. בשל תהליכי הגבייה איבד מספר מרשיונות הנהיגה שלו אותם השיג בעמל רב, והוא מנסה להסדיר את חובותיו כך שיוכל לחזור ולעבוד כנהג על-מנת לשוב ולשפר את מצבו הכלכלי ואת מצבה הכלכלי של משפחתו. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו וסיפר כי פעל בחוסר שליטה לאחר שחש פגיעה בכבודו בשל התנהגות המתלונן כלפיו. הנאשם היכה על חטאו וציין כי ערך "סולחה" עם אביו של המתלונן. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי נעדר דפוסים פליליים, וחרוץ בעל הישגים ובעל שאיפות חיוביות. הנאשם הורתע מן ההליך הפלילי וחווה אותו באופן משמעותי. שירות המבחן לא מצא קיומו של סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן התרשם מכנות חרטתו של הנאשם. השירות המליץ לסיים את ההליכים תוך ביטול ההרשעה, בשל הפגיעה הצפויה בתחום עיסוקו העיקרי של הנאשם כנהג, אליו הוא שואף לחזור עם הסדרת חובותיו, וכן המליץ על הטלת 100 שעות של"ץ במינהל הקהילתי בית חנינא ושועפט.

נאשם 2 - הנאשם כבן 38, נשוי ואב לשני ילדים. רעייתו מורה. הוא עובד כנהג שכיר מזה שנים רבות. הוא גדל בסביבה נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות "תג'יהי", ועבד מספר שנים בתחום השיווק. לאחר מכן למד וקיבל רישיונות נהיגה לסוגי רכב שונים וכאמור עובד כנהג מזה מספר שנים. בשנים האחרונות הוא סובל ממספר בעיות רפואיות שצוינו בתסקיר ושלגביהן המציא מסמכים. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והבין את הפסול שבהם. הוא ציין, כי ביקש לסייע לעמיתו לעבודה נוכח התנהלותו של המתלונן, ואולם מצב הדברים התדרדר והוא איבד שליטה כשחש שהמתלונן עלב בו ופגע בכבודו. הוא הצר על מעשיו ותיאר את חווית המעצר הקשה, כשהיה נתון במעצר במשך 4 ימים לצרכי חקירה. שירות המבחן התרשם מקבלת אחריות מלאה וכנה, ומאדם בעל ערכים חיוביים ונורמטיביים. שירות המבחן מצא כי קיים חשש ממשי שהרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו של הנאשם כנהג רכב ציבורי, ולכן המליץ לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו 100 שעות של"ץ במינהל הקהילתי בית חנינא ושועפט.

ראיות לעונש

לנאשמים אין רישום פלילי קודם. הוצגו לי מכתבים ממעסיקם של הנאשמים, מהם עולה כי ככל ששורשעו השניים בפלילים, הם יפוטרו מעבודתם, הואיל וחברת ההסעות נותנת שירות לקטינים ואנשים בעלי צרכים מיוחדים.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשמים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, וסבר כי אין מקום לבטל את ההרשעה. ב"כ הנאשמים ביקשה מנגד לאמץ את המלצות שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לתת בכורה לעקרון ההלימה, הנגזר מן הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - הנאשמים פגעו במעשיהם בערכי כבוד האדם, שלום גופו ונפשו והאוטונומיה שלו. בענייננו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי תחילת הויכוח וההתנהגות הכוחנית הייתה של המתלון, ויש לכך משמעות רבה. המתלון נהג באגרסיביות שנחווה כמאיימת ופוגענית לא רק ע"י נאשם 1 שהיה בר הפלוגתא שלו, אלא גם ע"י נאשם 2 שנכח בתחילת הוויכוח וחש להתערב לטובת עמיתו, נוכח התרשמותו מהתנהגותו המאיימת של המתלון. מנקודה זו טעו הנאשמים שניהם גם יחד בכך שנקטו אלימות נגד המתלון, ולכך אין הצדקה. בסופו של יום נפל המתלון כתוצאה מבעיטה שהפנה לעברו נאשם 1, תוצאה שלא הייתה מכוונת. הנזק שנגרם מצומצם, והנאשמים כאנשים נורמטיבים ובוגרים, צריכים היו להימנע מן המעשה ולנהוג באיפוק.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה מגוונת מאוד בהתאם לנסיבות המעשה והעושה, ויכולה לנוע ממאסר מותנה ועד מאסר בפועל קצר.

א. רע"פ 4265/15 **דדון** נ' **מ"י** (מיום 22.6.2015) - אושר מתחם שבין 3 חודשים ל-14 חודשים ומאסר בפועל של 4 חודשים בנסיבות של איומים ברצח ותקיפה בדרך של תפיסת אדם בצווארנו;

ב. רע"פ 8991/08 **עבדאללה** נ' **מ"י** (מיום 1.2.2009) - אושר עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי בנסיבות של מנהל בבית ספר שהורשע בתקיפת אחד מתלמידיו;

ג. רע"פ 10232/17 **ראובן** נ' **מ"י** (מיום 14.3.2018) - אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר ובמוקד הדיון נדונה שאלת ביטול ההרשעה. בסופו של יום ההרשעה נותרה על כנה והתיק הסתיים במאסר על-תנאי. שם דובר בתקיפת קוון כדורגל באמצעות השלכת חפץ שפגע בפניו;

ד. רע"פ 3021/16 **לוזובסקי** נ' **מ"י** (מיום 19.4.2016) - אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר ועונש של חודשיים בעבודות שירות בנסיבות חמורות ממקורנו, של תקיפה חבלנית ע"י שוטר, שגרמה לקרע בעור התוף.

מתחם הענישה - במכלול הנסיבות, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ושל"ץ ועד 6 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - שני הנאשמים בעלי משפחתו ומגיעים מרקע נורמטיבי, שניהם בעלי הישגים לימודיים ומקצועיים. שניהם מתפרנסים מנהיגה ברכב ציבורי. הנאשמים נעדרי עבר פלילי, וקיבלו אחריות רבה וכנה למעשיהם, והסיכוי שישבו לבצע עבירות דומות הוא קלוש.

המיקום במתחם - נוכח האמור לעיל, יש מקום למקם את הנאשמים בתחתית המתחם.

אשר לבקשה לביטול ההרשעה - שני תנאים צריכים להתקיים על-מנת שבית המשפט יעתר לבקשה. הראשון, טיב העבירה בנסיבותיה מאפשר ויתור על הרשעה מבלי לוותר על אינטרסים ציבוריים אחרים דוגמת גמול והרתעה. השני,

קיומו של נזק קונקרטי חריג ומוכח. לטעמי, הנאשמים עומדים בשני התנאים. אשר לתנאי הראשון, הגם שנקיטת אלימות מכל סוג שהוא היא פסולה ואסורה, הרי שבנסיבות המקרה תרומתו של המתלונן להתרחשות האירוע משמעותית בשל האגרסיביות והאלימות שנקט, ולכן יש להביט על המקרה מזווית ראייה זו. לפיכך, בנסיבות המקרה, מתקיים התנאי הראשון. אשר לתנאי השני, שני הנאשמים השקיעו בלימוד נהיגה וקבלת רישיונות על כלי רכב לרבות רכב ציבורי, וזהו מקור פרנסתם. נאשם 1 הוא מפרנס יחיד, המממן גם את לימודי בתו בתחום הרפואה. הוא שואף לחזור לנהיגה פעילה עם הסדרת חובותיו, ואין זו תוכנית תיאורטית. כך גם נאשם 2 המתפרנס מזה שנים ממשלח ידו כנהג הסעות. בנוסף הוצג לי היום מכתב חד משמעי ביחס לתוצאה האפשרית של ההרשעה, כך שלא שצפוי שהנאשמים יאבדו את רישיון הנהיגה, אלא גם את מקום עבודתם בשל כך. לפיכך סברתי, כי קיים יסוד ממשי וסביר לחשש שפרנסתם של הנאשמים תיפגע מעצם הותרת ההרשעה על כנה, באופן שתביא לאובדן רישיון הנהיגה שלהם ומקור פרנסתם. נוכח זאת, מצאתי להיעתר להמלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתם בדיון, וכך אני מורה.

גזירת הדין

נוכח כל האמור מטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 200 שעות של"ץ שיבוצעו במתנ"ס בית חנינא - שועפט על פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הובהר לנאשמים כי אם לא יבצעו כראוי את השל"ץ ניתן יהיה להפקיעו ולהטיל עליהם כל עונש לרבות מאסר, וכמובן שניתן יהיה לשוב ולהרשיעם;

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים בתוך שנה מהיום.

בנסיבות המקרה כפי שעמדתי עליהן לעיל, לא מצאתי לנכון להורות על פיצוי המתלונן.

יש לשלוח שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, במעמד הצדדים.